

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement- ■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
ותא ליה פרי יוה"כ לאת בדם וטבילה מפר כהן משיח, ואתי ליה שיער יוה"כ משעירי עבודת כוכבים מק"ו.												■	◇	מא:		
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו?												‡		מא:		
דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו.	רב פפא, קסבר תנא דבי רבי ישמעאל:											!	◇	מא:		
לפר - זה פר העלם דבר של צבור.													■	◇	מא:	
הא בגופיה כתיב													‡	◇	מא:	
משום דבעי אנגורוי פר העלם דבר של צבור ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים, ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב, בהיקשא אתי, איצטריך לפר למיהוי כמאן דכתיב ביה בגופיה, ולא ליהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רב פפא:												!	◇	מא:	
ועשה כאשר עשה - מה ת"ל לפר? לפי שנאמר: (במדבר טו) והם הביאו את קרבנם אשה לה' וגו', חטאתם - אלו שעירי עבודת כוכבים, שגגתם - זה פר העלם דבר של צבור, חטאתם על שגגתם - אמרה תורה: חטאתם הרי היא לך כשגגתם, שגגתם מהיכן למדת? לא בהיקשא? וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש? ת"ל: לפר - זה פר העלם דבר של צבור, לפר - זה פר כהן משיח.	תניא כוותיה דרב פפא:												■	◇	מא:	
חטאתם - אלו שעירי עבודת כוכבים.	אמר מר:												■	◇	מא:	
תיפוק ליה מקרא קמא													‡		מא:	
החטאת - לרבות שעירי עבודת כוכבים	דאמר מר:												‡	◇	מא:	
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי הזאות דכתיבן בגופיה, אבל יותרת ושתי כליות דלא כתיבן בגופיה אימא לא, קא משמע לן.	רב פפא:												!	◇	מא:	
והא תנא פרי יוה"כ לכל מה שאמר בענין קאמך	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:												‡	◇	מא:	
תנאי היא, תנא דבי רב מרבי הכי, תנא דבי רבי ישמעאל לא מרבי הכי.													!	◇	מא:	
מפני מה נאמרו יותרת ושתי כליות בפר כהן משיח, ולא נאמרו בפר העלם דבר של צבור? משל למלך בשר דם שזעם על אוהבו, ומיעט בסרחונו מפני חיבתו.	תנא דבי רבי ישמעאל:												■	◇	מא:	
למלך בשר דם שסרחה עליו מדינה, אם מיעוטה סרחה - פמליא שלו מתקיימת, אם רובה סרחה - אין פמליא שלו מתקיימת.	ותנא דבי רבי ישמעאל:												■	◇	מא:	
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן כל.														■	◇	מא:
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולק בקומץ - רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	תנן התם: [רבי מאיר]												■	◇	מא:	
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:												■	◇	מא:	
לא תימא טעמא דר' מאיר דקסבר מפגלין בחצי מתיר, אלא הכא במאי עסקינן - כגון שנתן את הקומץ במחשבה והלבונה בשתיקה	רבי שמעון בן לקיש:												■	◇	מא:	
כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה.	קסבר: [רבי מאיר]												■	◇	מא:	
ממאי?													‡		מא:	
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה - פסול ואין בו כרת	מדקתני:												■	◇	מא:	
הא אחת שלא כתיקנה וכולן כתיקנן - פיגול													■	◇	מא:	
מני?													^		מא:	
אילימא רבנן													!		מא:	
אין מפגלין בחצי מתיר	הא אמרי רבנן:												‡		מא:	
אלא רבי מאיר													!	◇	מא:	
ואי טעמא דרבי מאיר משום דמפגלין בחצי מתיר הוא, אפילו דקתני נמי, לאו משום דקסבר: כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה.													!	◇	מא:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה ■
מקרא-<u>key</u>:	

		Talmud Navigator										
זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
לעולם רבנן היא, ומאי כתיקנן? כתיקנן לפיגול.	רבי שמואל בר יצחק:											◇
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנן - פסול ואין בו כרת	והא מדקתני:										⚡	◇
מכלל דתיקנה להכשירה הוא דאתא											⚡	
מאי שלא כתיקנה? חוץ למקומו.	רבא:										!	◇
שלא לשמו.	רב אשי:										!	◇
מכלל דכי לא עביד לה חוץ למקומו ושלא לשמו - מחייב											⚡	
אידי דתנא רישא: פיגול וחייבין עליו כרת, תנא נמי סיפא: פסול ואין בו כרת.											!	◇
במה דברים אמורים - בדמים הניתנין על מזבח החיצון, אבל דמים הניתנין על המזבח הפנימי, כגון ארבעים ושלש של יום הכיפורים, ואחד עשר של פר כהן משיח, ואחד עשר של פר העלם דבר של ציבור - פיגול בין בראשונה ובין בשניה ובין בשלישית, רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	מיתביב: [רבי מאיר]										⚡	◇